

Parròquies 3 viles

Diumenge XXI T.O. (C) 21 d'agost de 2022 – Núm. 39

Sang, suor i llàgrimes. Churchill va pronunciar un famós discurs el 13 de maig de 1940, durant la II Guerra Mundial, davant la Cambra Parlamentària: *“No tinc res a oferir-vos, sinó sang, esforç, llàgrimes i suor. Tenim davant nostre una prova de la naturalesa més penosa. Tenim davant nostre molts, molts llargs mesos de lluita i de patiment [...] Preguntareu: quin és el nostre objectiu? Puc respondre-us amb una paraula: victòria, victòria sigui com sigui, victòria malgrat el terror, victòria per llarg i dur sigui el camí, perquè sense victòria no hi ha supervivència”*. Dimecres passat (de la setmana XX del Temps Ordinari), en l'oració litúrgica de l'Ofici de Lectures, la 2ª lectura ens ofería aquest extracte d'una homilia de St. Agustí, que el discurs citat ens porta reminiscències: *«Sempre que ens trobem amb destrets o amb alguna tribulació, això és per a nosaltres advertiment i acusació al mateix temps. Ni la mateixa Sagrada Escripura no ens promet la pau ni la seguretat ni el descans, ben al contrari, l'Evangelí ens parla de tribulacions, de destrets i de travetes quan ens diu: Els qui sofriran amb constància fins a la fi se salvaran. Perquè, ¿quin bé pot haver tingut mai aquesta vida, ja des del primer home, que va merèixer la mort, que va rebre la maledicció de la qual ens alliberà Crist Senyor? No hem de murmurar, germans, tal com alguns d'ells murmuraren —ho diu l'Apòstol— i moriren per les serps. ¿Quina cosa tan insòlita ocorre al llinatge humà, oh germans, que no ho haguessin ja passat els nostres pares? ¿O quan patim coses que sabem que ells les patiren? I et trobes homes que murmuren del seu temps, que assegurin que els bons temps foren els dels nostres pares. ¿I què, si poguessin fer tornar els temps dels seus pares i també murmuressin? El que sembla és que els temps bons són els passats, i que són bons precisament perquè no són els teus. Però si tu ja estàs deslliurat de la maledicció, si ja has cregut en el Fill de Déu, si t'ensenyen, o bé ja les has apreses, les Sagrades Escripures, m'admiro que pensis que els temps bons foren els d'Adam. També els teus pares suportaren Adam. Perquè certament es tracta d'aquell Adam a qui fou dit: Menjaràs el pa amb la suor del teu front i passaràs penes per treure l'aliment de la terra d'on vas ser tret; ella et produirà cards i espines. Això, s'ho va merèixer i ho va rebre, ho va tenir pel just judici de Déu. Aleshores, ¿per què et creus que els temps pretèrits han estat més bons que els teus? [...] Ens escau molt més considerar-nos sortosos que no pas murmurar contra els nostres temps»*. Recordem doncs, que des del pecat d'Adam, aquesta és la perspectiva humana: *treball i suor, espines i cards*. I que *els qui sofriran amb constància fins a la fi se salvaran*. Sense fugir doncs de la realitat i equipats amb les armes de la gràcia, mirem d'entrar per la porta estreta (Lc 13, 24) sabent de qui ens hem fiat.

Vida parroquial

LL = St. Andreu de Llavaneres | SV = St. Vicenç de Montalt | CA = Sta. Maria de Caldes d'Estrac

Batejos. Daniel Gómez (SV) i Víctor Clausell (LL).

Mercat de Brocanters. Des de la tarda del Divendres 19 fins al migdia del diumenge 21 d'agost. A benefici Parròquia, Caritas i Escola Sagrat Cor a Nandurbar (Índia). Horaris: 10:30-13:30 h. i 17:30-20:30 h. Si teniu objectes per portar-hi ho podeu fer dels dies 17 al 19 d'agost.

Benedicció Majòlica Mare de Déu de Llorita al seu parc a St. Andreu. Dilluns 22 d'agost, festa de Sta. Maria Reina, després de missa de 19 h., rosari cantat, benedicció i pisolabis.

Adoració eucarística prolongada. El proper divendres 26, 4rt de mes, a St. Andreu, de 10 h. a 19 h.

Cine Parroquial. A St. Andreu, dissabte 27 a les 17 h, la pel·lícula “El Papa Francisco: un hombre de palabra”.

HORARIS DE MISSA									
	Vigília festius	Diumenges i festius		Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte
St. Andreu de Llavaneres	19:00	11:30	19:00*	19:00	19:00	10:00	19:00	19:00	19:00
St. Pere (Llavaneres)		13:00 (estiu: a les 10 h.)							
St. Vicenç de Montalt	20:00	10:00	20:00*		20:00*	20:00*		20:00*	20:00
Carme (Caldes)		12:00**							
Sta. Maria de Caldes		(de Rams a Corpus)					10:00**		10:00**

* castellà /** bilingüe

Església de St. Pere: en l'horari d'estiu, que va del 1r Diumenge de Juny fins al 4rt de Setembre, la missa és a les 10 h

Església del Carme (Caldes): De Rams a Corpus inclosos, aquesta missa es trasllada a la Parròquia de Sta. Maria

Adoració eucarística: St. Andreu: Dijous de 19:30-20 h. i 2n i 4rt Divendres, de 10-19 h.

Contacte: Despatx: Sr. Joan Ferrer, tel. 696 595 703 | Mn. Andrew Llanes | Mn. David Navarro, tel. 697 754 759

santandreu473@arqbcn.cat | santvicenc690@arqbcn.cat | santamaria322@arqbcn.cat | <https://parroquies3viles.com/>

Sangre, sudor y lágrimas. Churchill pronunció un famoso discurso el 13 de mayo de 1940, durante la II Guerra Mundial: *"No tengo nada que ofrecer, sino sangre, esfuerzo, lágrimas y sudor. Tenemos ante nosotros una prueba de la naturaleza más penosa. Tenemos ante nosotros muchos, muchos largos meses de lucha y de sufrimiento [...]. Preguntaréis: ¿cuál es nuestro objetivo? Puedo responderos con una palabra: victoria, victoria a toda costa, victoria a pesar del terror, victoria por largo y duro que sea el camino, porque sin victoria no hay supervivencia"*. El pasado miércoles de la semana XX del Tiempo Ordinario, en la oración litúrgica del Oficio de Lecturas, la 2ª lectura nos ofrecía este extracto de una homilía de S. Agustín, cuyo discurso citado nos trae reminiscencias: *«Todas las aflicciones y tribulaciones que nos sobrevienen pueden servirnos de advertencia y corrección a la vez. Pues nuestras mismas sagradas Escrituras no nos garantizan la paz, la seguridad y el descanso. Al contrario, el Evangelio nos habla de tribulaciones, apuros y escándalos; pero el que persevere hasta el final se salvará. Pues, ¿qué bienes ha tenido esta nuestra vida, ya desde el primer hombre, que nos mereció la muerte y la maldición, de la que sólo Cristo, nuestro Señor, pudo librarnos? No protestéis, pues, queridos hermanos, como protestaron algunos de ellos —son palabras del Apóstol—, y perecieron víctimas de las serpientes. ¿O es que ahora tenemos que sufrir desgracias tan extraordinarias que no las han sufrido, ni parecidas, nuestros antepasados? ¿O no nos damos cuenta, al sufrirlas, de que se diferencian muy poco de las tuyas? Es verdad que encuentras hombres que protestan de los tiempos actuales y dicen que fueron mejores los de nuestros antepasados; pero esos mismos, si se les pudiera situar en los tiempos que añoran, también entonces protestarían. En realidad juzgas que esos tiempos pasados son buenos, porque no son los tuyos. Una vez que has sido rescatado de la maldición, y has creído en Cristo, y estás empapado en las sagradas Escrituras, o por lo menos tienes algún conocimiento de ellas, creo que no tienes motivo para decir que fueron buenos los tiempos de Adán. También tus padres tuvieron que sufrir las consecuencias de Adán. Porque Adán es aquel a quien se dijo: Con sudor de tu frente comerás el pan, y labrarás la tierra, de donde te sacaron; brotará para ti cardos y espinas. Éste es el merecido castigo que el justo juicio de Dios le fulminó. ¿Por qué, pues, has de pensar que cualquier tiempo pasado fue mejor que los actuales? Desde el primer Adán hasta el Adán de hoy, ésta es la perspectiva humana: trabajo y sudor, espinas y cardos. ¿Se ha desencadenado sobre nosotros algún diluvio? ¿Hemos tenido aquellos difíciles tiempos de hambre y de guerras? Precisamente nos los refiere la historia para que nos abstengamos de protestar contra Dios en los tiempos actuales. ¡Qué tiempos tan terribles fueron aquéllos! ¿No nos hace temblar el solo hecho de escucharlos o leerlos? Así es que tenemos más motivos para alegrarnos de vivir en este tiempo que para quejarnos de él»*. Recordemos pues, que desde el pecado de Adán, ésta es la perspectiva humana: *trabajo y sudor, espinas y cardos. Y que el que persevere hasta el final se salvará*. Sin huir de la realidad y equipados con las armas de la gracia, miremos de entrar por la puerta estrecha (Lc 13, 24) sabiendo de quién nos hemos fiado.